

[Søren P. Larsen.]

paa 10 000, 19 700, 17 000 o. s. v., hvortil kommer et Antal af 28 000, der ikke paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger har kunnet fordeles paa de enkelte Aar. Det er derfor min Opfattelse, at der ingen Grund er til at nedlægge disse Fæstekontorer. Naar det Ændringsforslag, som de Konservative har givet Tilslutning til, bliver gennemført, ophører, efterhaanden som Fæstekontorerens Indehavere dør ud, denne Institution paa de Steder, hvor der findes offentlige Arbejdsanvisningskontorer, eller hvor der er let Adgang til at benytte saadanne.

Ændringsforslag Nr. 9 tilsigter, at Arbejdsanvisningskontorerne fremtidig skal have Opmærksomheden henledt paa de Annoncer, som findes i Dagbladene, vel at mærke, naar Annoncerne er anonyme, og hvor der tilbydes ledige Pladser; hvis man har Mistanke om, at disse Annoncer tilsigter en stor Afgift af den, der skal hjælpes, eller indeholder Betingelser af den Art, at der skal indskydes et Beløb for at komme i Betragtning, skal Arbejdsanvisningskontorerne hvert paa sit Omraade have Opmærksomheden henledt herpaa. Det forekommer mig at være noget ejendommeligt at delegere en Myndighed af denne Art til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, saaledes at de skal studere Annoncerne igennem, gøre Antegninger ved dem, de finder mistænkelige, og sende dette Materiale videre. Det forbavser mig, at de Konservative er gaaet med hertil; at den højtærede Minister er gaaet med, forbavser mig ikke nær saa meget. Oprindelsen til dette Ændringsforslag finder man i et Brev, som Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund den 27. Juli 1932 har tilsendt den højtærede Socialminister, et Brev, der findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget, som blev fremsat den 30. November i Fjor. Dér skriver Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund bl.a. følgende, som jeg skal tillade mig at citere et Par Linier af:

„Vi tillader os i denne Forbindelse at paapege det uheldige, der ligger i Billet mrkt.-Systemet, hvor det drejer sig om Engageringsvirksomhed, derunder Indskud af kontante Midler, og henstiller til den højtærede Minister at overveje, hvorvidt der ogsaa i et eventuelt Lovforslag kunde indføres Bestemmelser, der tager Sigte paa enten helt at forbyde Avertering om Engagementer under Billet mrkt. eller i hvert Fald at fjerne de uheldigste Virkninger heraf, Ærbødigst Julius Hansen.“
Jeg tror nok, at „Ærbødigst Julius Hansen“

kan være tilfreds med Forliget; selv om denne Bestemmelse ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, er den ved det ærede Medlem Hr. Bouets Medhjælp kommet ind gennem Ændringsforslag Nr. 9.

Efter disse Bemærkninger vil man ikke forbavses over, at vi fra Venstres Side vil afholde os fra at stemme over de stillede Ændringsforslag og stemme imod Lovforslaget ved dets endelige Behandling.

Saa har jeg et Spørgsmaal, som jeg gerne vil bede det ærede Medlem, der taler for det konservative Parti (Bouet), om at klarlægge for dette Ting, og hvis det ærede Medlem ikke skulde være i Stand dertil, kan det være, at den højtærede Minister, som jo er Jurist, vil kunne give fyldestgørende Forklaring. Hvilken Forskel er der paa Ordene: „Det er forbudt“ og paa Ordene: „Det er ikke tilladt“. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at ændre Ministerens oprindelige rigoristiske Bestemmelse om, at det er forbudt for Betaling, hvad enten den uddrages direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellemkomst ved Anvisning af Arbejde. Det har de Konservative dog ikke kunnet tage, det var lidt for stramt, og derfor ulejliger man nu det høje Ting med at stemme over et Ændringsforslag, der ganske vist ikke siger, det er forbudt, men som siger, at det er ikke tilladt. Jeg vil, som sagt, gerne anmode det ærede Medlem Hr. Bouet om at give en menneskelig Forklaring, hvad dette Ændringsforslag skal dække over, og i det Tilfælde han ikke skulde være i Stand dertil, vil den højtærede Socialminister, som er Jurist, maaske kunne give en juridisk Forklaring paa Forskellen af denne Ordføring.

Saa er der en Ting til, det er dette, at Udtrykket „det er forbudt“ staaer ikke blot i § 1, men ogsaa i § 2. Hvorfor vil det ærede Medlem Hr. Bouet ikke have, at det findes i § 1, men gaar med til, at det bliver staaende i § 2? Er det en Forglemmelse fra det ærede Medlems Side? En lille Forklaring, tror jeg nok, kunde have nogen Interesse.

Med disse Ord vil jeg anbefale mit Parti at afholde sig fra at stemme over de stillede Ændringsforslag.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vilde gerne have en Begrundelse af, hvorfor Udtrykket „det er forbudt“ foreslaas ændret til „det er ikke tilladt“, og vilde gerne have en juridisk Forklaring paa Forskellen. En rent juridisk Forklaring er det vel ikke nødvendigt at give, da de to Udtryk saa nogenlunde dækker hinanden, men jeg er Tilhænger af, at der altid her i